

напрямок виник у зв'язку з тим, що у всьому світі діти починають вивчати англійську мову в ранішому віці, і метою цього напрямку в багатьох країнах є впровадження двомовності населення.

Підсумовуючи вищевикладене, можна зробити висновок, що сучасна англійська мова у своїй новій глобальній формі відрізняється від тієї англійської, до якої ми звикли і яку ми викладали як іноземну мову. Отже, статус англійської мови як мови глобального спілкування потребує певних змін у підході до формування іншомовної комунікативної компетенції студентів. У цьому контексті перед кожним викладачем з'являються нові виклики щодо активізації навчального процесу, дослідження та вдосконалення методик викладання та особистих педагогічних прийомів роботи.

Література

1. *Graddol, D., D. Graddol*, // *English Next*, London: British Council, 2006. - 128 с.
2. *Block, D. and Cameron, D., D. Block, and D. Cameron*, // *Globalization and Language Teaching*, London: Routledge, 2002. - 196 с.

Шевченко О.Л.,
канд. філол. наук, доцент,
завідувач кафедри іноземних мов
факультету МЕіМ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОГО РОЗВИТКУ ВИКЛАДАЧІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Освіта протягом усього життя є ключовою концепцією сучасного світу. Необхідність підтримувати та оновлювати професійну підготовку, виникає

кожного разу, коли ми стикаємося з інноваціями, які виникають у професії або особистому житті.

Для суспільства безперервна освіта стає провідною сферою соціальної політики із забезпечення сприятливих умов загального і професійного розвитку особистості, механізмом відновлення професійного й культурного потенціалу, умовою розвитку суспільства.

Для кожної конкретної людини, та викладача зокрема, безперервна освіта має стати процесом формування та задоволення пізнавальних та духовних потреб, розвитку професійних навичок та компетенцій через різні види і форми навчання, а також шляхом самоосвіти й самовиховання.

Безперервний розвиток персоналу є важливою умовою успішної діяльності будь-якої організації, у тому числі освітньої. Як показують сучасні дослідження, прискорення науково-технічного процесу вимагає оновлення знань, вмінь та навичок кожні 3-5 років [1]. Тому розвиток професорсько-викладацького складу, має бути безперервними та забезпечувати необхідне професійне удосконалення.

Безперервний професійний розвиток – це формування нових компетенцій, отримання нових знань, навичок та умінь, які будуть використані в професійній діяльності. Це процес перепідготовки та підвищення кваліфікації викладачів, які готують студентів для роботи в нових умовах глобального розвитку суспільства.

Для цього викладачі іноземної мови, по-перше, мають удосконалювати знання предмета, який вони викладають, тобто знання іноземної мови. Вони мають постійно, досліджувати питання функціонування та розвитку мови, для цього відвідувати різноманітні мовні курси, які працюють в країні та за кордоном, слухати лекції професорів та експертів з різних країн світу, які читаються іноземною мовою, у результаті повсякденної практики, удосконалювати свої здібності у всіх видах мовленнєвої діяльності, не

пропускаючи жодної можливості спілкування з носіями мови, читаючи спеціальні видання та брати участь в on-line дискусіях.

По-друге, викладачам необхідно поглиблювати знання теорії викладання і навчання іноземної мови. Цього можна досягти у процесі ознайомлення з сучасною методичною літературою, відвідання семінарів і практичних занять з проблем методики викладання іноземної мови.

Робота викладача у XXI столітті неможлива без володіння комп'ютерними технологіями. Необхідність використання інформаційних технологій у навчальному процесі визначається тим, що сучасні комп'ютери дозволяють накопичувати і робити легко доступними величезні обсяги навчально-методичних матеріалів, забезпечувати ефективну наочність навчального процесу, надають унікальну можливість для індивідуальної і колективної роботи людей, що знаходяться у різних частинах країни або навіть планети.

За допомогою інформаційних технологій ефективно реалізуються такі дидактичні принципи як науковість, доступність, наочність, свідомість і активність. Глобальна мережа Інтернет пропонує викладачам іноземних мов величезну кількість корисних ресурсів. Це спеціальні програми навчання іноземних мов, автентичний матеріал, вибір якого викладач може проводити самостійно та адаптувати до конкретних задач.

У зв'язку з цим викладач має навчитися не тільки користуватися комп'ютером, але й застосовувати новітні технології у навчальному процесі, а саме:

- проводити роботу з підготовки курсів;
- підбирати необхідну літературу для студентів;
- оцінювати виконання поточних і контрольних завдань;
- проводити лекційні та практичні заняття;

— за допомогою електронної пошти, інтернет-форуму, інтерактивного спілкування вести дискусії, обговорювати актуальні питання та консультувати студентів.

Підвищенню професійної майстерності викладача також сприяють знання психофізіологічних особливостей студентів (типологічних властивостей нервової системи, співвідношення 1 і 2 сигнальної систем, особливостей будови аналізаторів, специфіки міжпівкульної взаємодії), психологічних факторів (особливостей пам'яті, темпераменту, стратегій мислення). Вони допомагають визначити спеціальні форми, методи, засоби навчання іноземних мов студентів із різними сенсорними системами і стратегією мислення. Чим більше викладач знає про своїх студентів, тим ефективнішим буде процес навчання.

Крім знань предмета теорії викладання іноземної мови та психофізичних особливостей студентів, викладач має постійно намагатися застосовувати отримані знання на практиці. Для цього необхідно випробувати різні методи, технології та види діяльності багаторазово, оцінюючи їхню ефективність і удосконалюючи їх. Разом з тим треба весь час ставити собі питання, чи достатньо «свіжу» інформацію ви надаєте студентам, чи використовуєте нові сучасні матеріали, чи застосовуєте інноваційні методи і технології, чи надаєте можливість студентам бути учасниками навчального процесу, а не тільки отримувачами знань [3].

Розвиток викладача також не можливий без формування і підтримки позитивного відношення до своєї діяльності, до себе і, звичайно, до студентів. Загальний позитивний настрій, життєрадісність, взаємна довіра, почуття гумору значно впливають на результати навчання.

Дослідження свідчать про те, що професійний розвиток — це безперервний комплексний процес, який включає професійну освіту, розвиток кар'єри і підвищення кваліфікації. Розвиток викладачів іноземної мови передбачає гнучку систему професійної підготовки та перепідготовки, яка

орієнтована на вирішення стратегічних задач університету і сприяє досягненню поставлених цілей.

Список використаних джерел:

1. Савченко В.А. Управління розвитком персоналу / В.А. Савченко – К.:КНЕУ, 2002. – 351 с.
2. Літвінова О.І. Технологія диференційованого навчання студентів економічних спеціальностей / О.І. Літвінова // Мовна освіта: шлях до євроінтеграції. – К. – 2005. – С. 113 – 114.
3. Jackson P. Thoughts on «Are your young learners getting their five a day?» / P. Jackson – Режим доступу: <http://oupeltglobalblog.com/2013/02/25-are-your-young-learners-getting-their-five-a-day>.

Шпильківська Л.С.,
ст. викладач кафедри іноземних мов
факультету МЕіМ

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК РОЗШИРЕННЯ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ВИКЛАДАЧІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

У країнах Західної Європи дистанційні курси навчання широко використовуються викладачами у повсякденній праці. Вони розробляються завдяки спільним зусиллям великої групи спеціалістів, в яку входять викладачі, програмісти, дизайнери, художники, редактори. Розробка одного дистанційного курсу триває кілька років і коштує сотні тисяч євро.

Викладачі іноземної мови нашої кафедри не мають у своєму розпорядженні таких великих коштів, але все ж таки їм вдалося у 2002 році створити дистанційні курси з французької для студентів-магістрів. Ця програма успішно працювала у локальній мережі КНЕУ протягом кількох